

bilisere Forholdene bedre, end hvis man lader rene Tilfældigheder raade. Man siger, at man vil ind paa fri Konkurrence med Hensyn til Brændsel, men i det Øjeblik, man ikke har fri Indførsel af Kul og Koks, bliver der faktisk ingen Konkurrence, og man vil da ikke kunne undgaa opskruede Priser. Den ærede Ordfører for Venstre har fremhævet, at de jyske Tørvfabrikanter har fundet, at 40 Kr. pr. Ton var en passende Pris. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem, om han, naar han mener, at 40 Kr. for de jyske Tørv, som skulde være ekstra gode Tørv, er passende, finder, at 46 Kr., som de sjællandske Fabrikanter forlanger for deres Tørv, ogsaa er en passende Pris. Naar det ærede Medlem mener, at man ikke skal være bange for, at Priserne vil stige, men tror, at de vil regulere sig selv, er det et berettiget Spørgsmaal. Det ærede Medlem har Gang efter Gang fremhævet, at de jyske Fabrikanter erklærer at ville nøjes med 40 Kr. pr. Ton. Men det er ikke alene Fabrikanterne, det drejer sig om. Der er andre Forhold, som maa tages i Betragtning. I et Møde i Brændselsnævnet, saa vidt jeg husker den 26. Februar, gjorde et Medlem, Ingeniør Nyboe, opmærksom paa, at Industrien for Tiden opkøbte ganske urimelig store Mængder af Tørv, og at det vilde være uhyre vanskeligt for private Husholdninger at erholde den Tørv, som er nødvendig til Husholdningsbrug, dersom man ikke allerede havde sikret sig. Der gaar svære Rygter om, at ikke alene Tørvfabrikanterne, men ogsaa Spekulanter opkøber store Mængder af Tørv for derigennem at kunne bestemme Priserne overfor Forbrugerne. Spørgsmaalet om Fabrikanternes Stilling er kun den ene Side af Sagen. Den anden er, om man vil tillade den Spekulation, som efter al Sandsynlighed vil benytte sig af den vanskelige Situation, vi befinder os i, at gøre dette. Man kan udmærket godt fastsætte Maksimalpriser, og gør man det, hindrer man selve Fabrikanternes Spekulation. Men det forekommer mig, at det betydningsfuldeste Moment i denne Sag er, om man ved Fastsættelsen af Priserne vil kunne hindre en Spekulation, som ellers naturnødvendigt vil komme. Jeg maa derfor, som jeg sagde før, meget anbefale at stemme for det foreliggende Forslag for derigennem at sikre, at det vigtige Brændselsmateriale Tørv ikke bliver skruet op i saadanne Priser, at det i Virkeligheden bliver uoverkommeligt for den almindelige Befolkning at købe Tørv.

Johan Hansen: De Bemærkninger, der faldt fra det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) om Salgskontoret, virkede langt fra overbevisende paa mig. Jeg ved nemlig, at man i den Egn, hvor jeg bor, havde en vis Konkurrence indenfor Teglværksfabrikationen, som gjorde, at de paagældende Fabrikanter gik sammen og dannede et Salgskontor for derved at foranledige, at den efter deres Opfattelse usunde Konkurrence kunde bekæmpes. Det er altsaa et Bevis paa, at Salgskontorer ikke oprettes for at regulere Priserne ned, men for at tilvejebringe et saadant Prisniveau, som Fabrikanterne anser for passende. Om Forbrugerne har en anden Opfattelse, er noget ganske andet.

Jeg forstaar ikke rigtig det Standpunkt, de to ærede Ordførere for henholdsvis det konservative Folkeparti og Venstre indtager, idet de holder paa, at det, man skal have, er Frihed for Produktionen, men samtidig mener, at det er rigtigt, at Prisen begrænses. Nu vil jeg gerne spørge: Hvilken Forskel kan det gøre for de paagældende Fabrikanter, om Prisen fastsættes af Rigsdagen eller af dem selv; i intet af de to Tilfælde er der fuld Frihed, men der er Frihed med Begrænsning. Jeg kan ikke se, hvorfor man ikke skulde lave lige saa mange Tørv, naar man faar 40 Kr. efter en ministeriel Bekendtgørelse, som naar man faar det efter en Bestemmelse, truffen af Fabrikantforeningerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontrol ved Undersøgelse af Tørv mener jeg, at vi maa ønske, at de ogsaa fremtidig skal være undergivne en saadan Kontrol. Jeg har haft Lejlighed til for den Kommunes Vedkommende, hvor jeg bor, at købe Tørv til dens Behov, og vi har i adskillige Tilfælde ladet Tørvene undersøge hos Hedeselskabet til Held for os, thi det har medført betydelig Fordel. Begrebet gode Tørv er vidt. Jeg mener derfor, at det er rigtigt, at man har en Bestemmelse, der gaar ud paa, at man ved Analyse kan faa fastslaaet, om saakaldte gode Tørv virkelig er det.

Man har nævnt Arbejdernes Brændselsforretning og dens Fortjeneste. Indenrigsministeren har svaret paa dette. Jeg har sammen med Repræsentanter for en hel Del Købstadkommuner været til et Møde, paa hvilket der fra alle Sider blev rettet en indtrængende Tak til denne Forretning, som den højtærede Ordfører for Venstre angreb saa stærkt, en Tak, fordi den havde gjort det muligt for Landets